

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Vyskočilovou, v právní věci žalobce **Generali Pojišťovna a.s.** se sídlem Praha 2, Bělehradská 132, IČ: 61859869, zastoupeného Mgr. Josefem Veverkou, advokátem, se sídlem nám. Kinských 76/7, 150 00 Praha 5, proti žalovanému **D** ■■■■■ **T** ■■■■■, nar. ■■■■■, bytem ■■■■■ ■■■■■, o zaplacení částky 10.780,-Kč s příslušenstvím - **t a k t o** :

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 10.780,-Kč s 7,75 % úrokem z prodlení ročně od 31.05.2011 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 5.052,80 Kč k rukám právního zástupce Mgr. Josefa Veverky, advokáta, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou dne 30. 08. 2011 domáhal vydání rozhodnutí, kterým by soud uložil žalovanému povinnost k zaplacení částky 10.780,- Kč s úrokem z prodlení běžícím od 31. 05. 2011 do zaplacení a náhrady nákladů řízení. Svůj nárok odvozoval ze skutečnosti, že jako pojistitel uhradil v souladu s ustanovením § 6 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla pojišťovně poškozené nezl. M ■■■■■ N ■■■■■ nar. ■■■■■ ■■■■■, škodu způsobenou žalovaným a to v celkové výši 10.780,-Kč. Za škodu odpovídá žalovaný, neboť dne 24. 8. 2010 zavinil jako řidič motorového vozidla Ford Escort, RZ ■■■■■ ■■■■■ dopravní nehodu, při níž utrpěla zranění nezl. M ■■■■■ N ■■■■■. Rozhodnutím č.j. MUZA 36411/2010/ODSH/ME/236-7 MěstÚ Žatec, odboru dopravy a silničního

hospodářství ze dne 6. 1. 2011 byl uznán vinným přestupkem proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod č. 6, § 22 odst. 1 písm. h) a § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích a přestupek dle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o pojištění vozidel, kterého se dopustil tím, že dne 24. 08. 2010 v 18.00 hod. řídil osobní motorové vozidlo zn. Ford Escort, RZ [REDAKCE], se kterým jel po ul. Husova v obci Žatec, ve směru z centra města k supermarketu Tesco a při projíždění kolem prodejny Norma neumožnil nerušené a bezpečné přejití vozovky po přechodu pro chodce, nezletilé chodkyni M [REDAKCE] N [REDAKCE], která komunikaci přecházela z pravé strany od prodejny Norma. Toto vozidlo nemělo v době užití žalovaným platnou STK. Při nehodě došlo ke střetu pravé přední části vozidla s chodkyní, která byla sražena na vozovku a došlo k jejímu poranění. Žalobce jako pojistitel ze smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla uzavřené s otcem žalovaného plnil za pojištěného celkem částku 10.780,-Kč. Vyzval proto žalovaného jako osobu odpovědnou za škodu způsobenou v důsledku dopravní nehody, aby mu nahradil to, co za žalovaného plnil ve smyslu ust. § 10 odst. 1 písm. b) a § 10 odst. 2 písm. a) zák. č. 168/1999 Sb. Ten však ničeho neuhradil ani po upomínkách. Žalobce proto požaduje též úrok z prodlení počínaje dnem 31. 5. 2011, tj. ode dne následujícího po dni, v němž nastala splatnost žalované částky dle výzvy k úhradě ze dne 10. 5. 2011.

Usnesením Okresního soudu v Lounech, č.j. 24 C 471/2011-38 ze dne 5. 2. 2013 byl zrušen platební rozkaz č.j. 24 C 471/2011-16 ze dne 30. 11. 2011, neboť se jej nepodařilo doručit do vlastních rukou žalovaného. Ve věci bylo proto nařízeno na den 21. 6. 2013 jednání. Žalobce se k jednání omluvil, žalovaný se k jednání soudu nedostavil, ač mu předvolání k jednání bylo řádně doručeno. Žalovaný se nijak neomluvil a soud proto postupoval v souladu s ustanovením §101 odst. 3 o.s.ř. a věc projednal v nepřítomnosti účastníků.

Z rozhodnutí o přestupku č.j. MUZA 36411/2010/ODSH/ME/236-7 MěstÚ Žatec, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 6. 1. 2011 soud zjistil, že žalovaný byl uznán vinným přestupkem proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod č. 6, § 22 odst. 1 písm. h) a § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích a přestupek dle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o pojištění vozidel, kterého se dopustil tím, že dne 24. 08. 2010 v 18.00 hod. řídil osobní motorové vozidlo zn. Ford Escort, RZ [REDAKCE], se kterým jel po ul. Husova v obci Žatec, ve směru z centra města k supermarketu Tesco a při projíždění kolem prodejny Norma neumožnil nerušené a bezpečné přejití vozovky po přechodu pro chodce, nezletilé chodkyni M [REDAKCE] N [REDAKCE], která komunikaci přecházela z pravé strany od prodejny Norma. Při následném šetření bylo též zjištěno, že u vozidla Ford je propadlá technická prohlídka a měření emisí, jejichž platnost skončila v červenci 2010. Řidič dále při kontrole nepředložil osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu o zákonném pojištění. Dle záznamu v řidičském průkazu, řidič nesplnil povinnost při řízení používat dioptrické brýle. Technická závada na vozidle nebyla uplatněna a ani ohledáním zjištěna. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 08. 02. 2011. Z lékařské zprávy chirurgického oddělení Nemocnice Žatec o.p.s. ze dne 26. 8. 2010 založené v přestupkovém spise MUZAS 36411/2010/DOP soud zjistil, že nezl. poškozená utrpěla při nehodě kontuzi hrudníku a zhmoždění kotníku. Z dokumentace shromážděné Policií ČR, která je součástí přestupkového spisu, vyplynulo, že žalovaný v době nehody bydlel u svých rodičů a dne 24. srpna 2010 použil motorové vozidlo svého otce, aniž by ověřil, zda je vozidlo způsobilé k provozu na veřejných komunikacích a z obsahu jeho vyjádření plyne, že neměl ani doklady od vozidla – technický průkaz a doklad o pojištění. Výslovně uvedl, že když si vozidlo bral, aby jej použil

k jízdě, nevěděl o tom, že vozidlo má propadlou technickou prohlídku. Ze smlouvy č. 9312313755 ze dne 26. 6. 2010 plyne, že vozidlo, které žalovaný řídil, bylo pojištěno, pokud jde o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla. Z likvidačních zpráv, výpisu z účtu žalobce a účetního dokladu o výplatě soud dále zjistil, že žalobce vyplatil 3. 3. 2011 na náhradě nákladů léčení poškozené částku 6.480,-Kč na účet Všeobecné zdravotní pojišťovny a dne 24. 03. 2011 částku 4.300,-Kč ve prospěch poškozené a to 3600,-Kč na náhradě bolestného a 700,-Kč na náhradě škody za oblečení poškozené při nehodě. Z prohlášení poškozeného ze dne 7. 3. 2011 plyne, že poškozená uplatnila nárok na náhradu škody, která jí vznikla na oděvu v důsledku nehody zaviněné žalovaným. Bodové ohodnocení bolestného ve výši 30 bodů je doloženo lékařským posudkem ze dne 7. 3. 2011. Z výzvy k úhradě (postih dle § 10 zák. č. 168/1999 Sb. ze dne 10. 05. 2011 vyplývá, že žalovaný byl vyzván k dobrovolnému zaplacení částky 10.780,-Kč a tato výzva byla zaslána na adresu jeho bydliště. Z upomínky právního zástupce žalobce z 1. 8. 2011 soud zjistil, že ani k tomuto datu nebyla částka zaplacená.

Zjištěný skutkový stav posoudil soud podle práva. Každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti (§ 420 odst. 1 obč. zákoníku). Fyzické a právnické osoby provozující dopravu odpovídají za škodu vyvolanou zvláštní povahou tohoto provozu. Stejně odpovídá i jiný provozovatel motorového vozidla, motorového plavidla, jakož i provozovatel letadla (§ 427 obč. zákoníku). Místo provozovatele odpovídá ten, kdo použije dopravního prostředku bez vědomí nebo proti vůli provozovatele. Provozovatel odpovídá společně s ním, jestliže takové užití dopravního prostředku svou nedbalostí umožnil. (§ 430 odst. 1 obč. zákoníku). Podle ust. § 2 písm. f) zákona č. 168/1999 sb. se pro účely tohoto zákona rozumí pojištěným ten, na jehož odpovědnost za škodu se pojištění odpovědnosti vztahuje. Z ust. § 6 odst. 1 zák. č. 168/1999 Sb., se dále podává, že se pojištění odpovědnosti vztahuje na každou osobu, která odpovídá za škodu způsobenou provozem vozidla uvedeného v pojistné smlouvě. Dle § 10 odst. 1 písm. b) zák. č. 168/1999 Sb. má pojistitel proti pojištěnému právo na náhradu toho, co za něho plnil, jestliže prokáže, že pojištěný porušil základní povinnost týkající se provozu na pozemních komunikacích a v příčinné souvislosti s tím došlo k vzniku škody. Porušením základních povinností při provozu vozidla na pozemních komunikacích se pro účely tohoto zákona rozumí, mimo jiné, provozování vozidla, které svojí konstrukcí nebo technickým stavem neodpovídá požadavkům bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, obsluhujících osob, přepravovaných osob a věcí (§ 10 odst. 2 písm. a) zák. č. 168/1999 Sb.). Silniční vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, pokud provozovatel vozidla neprokáže jeho technickou způsobilost k provozu na pozemních komunikacích způsobem stanoveným tímto zákonem (ust. § 37 písm. c) zák. č. 56/2001 Sb. o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích).

Vzhledem k tomu, že v tomto řízení je soud podle § 135 odst. 1 o.s.ř. vázán rozhodnutím vydaným v přestupkovém řízení o tom, že došlo k přestupku a kdo jej spáchal, vzal soud za prokázané, že žalovaný porušil základní povinnosti týkající se provozu na pozemních komunikacích, když použil motorové vozidlo bez platné STK a že toto porušení bylo v příčinné souvislosti se vznikem škody, kterou žalobce poškozené a VZP uhradil v celkové výši 10.780,-Kč, jako pojistitel podle smlouvy uzavřené s otcem žalovaného. Z vyjádření, které žalovaný učinil při podání vysvětlení dne 24. 8. 2010 na policii vzal soud za prokázané, že automobil bez platné STK, tedy vozidlo nesplňující požadavky bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, použil žalovaný k jízdě bez vědomí jeho vlastníka, neboť jinak by nutně měl k dispozici veškeré informace doklady, které je řidič povinen mít u sebe při řízení vozidla. Tento závěr soud učinil na základě vyjádření žalovaného, že při řízení

neměl osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu o zákonném pojištění a nevěděl ani o tom, že vozidlo nemá platnou STK. Z těchto skutečností je dán závěr, že žalovaný odpovídá za škodu ve stejném rozsahu jako provozovatel vozidla. V řízení byla prokázána výše plnění, které žalobce poskytl VZP tak i poškozené za žalovaného, když je nutno konstatovat, že se jedná o dva samostatné nároky s různým skutkovým základem. Žádný důkaz nenasvědčuje tomu, že by žalovaný v mezidobí nárok žalobce uspokojil alespoň zčásti. Soud na základě provedených důkazů dospěl k závěru, že nárok žalobce je dán po právu a uložil žalovanému zaplatit žalobci částku 10.780,-Kč.

Vzhledem k tomu, že žalovaný je s plněním v prodlení, přiznal soud žalobci i úrok z prodlení v zákonné výši za celou dobu prodlení do zaplacení (§ 517 odst. 2 obč. zák., vládní nařízení č. 33/2010 Sb.).

Podle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř. uložil-li soud v rozsudku povinnost, je třeba jí splnit do tří dnů od právní moci rozsudku, přičemž soud může určit lhůtu delší nebo stanovit, že peněžité plnění se může stát ve splátkách, jejichž výši a podmínky splatnosti určí. V tomto případě byl soud uložil žalovanému zaplatit dlužnou částku ve lhůtě tří dnů, když jde o poměrně nízkou částku a žalovaný po dlouhou dobu neučinil žádné kroky k úhradě dluhu.

Soud přiznal žalobci podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. náhradu nákladů v celkové výši 5.052,80 Kč, představující zaplacený soudní poplatek ve výši 600,- Kč, odměnu za zastoupení advokátem ve výši 3.080,- Kč, 2 x režijní paušál po 300,- Kč, podle vyhlášky č. 177/96 Sb., a dále 21 % DPH z částky 3.680,- Kč, tj. 772,80 Kč. Při rozhodování o výši odměny právního zástupce nemohl soud postupovat podle vyhlášky č. 484/2000 Sb., neboť ta byla nálezem Ústavního soudu ČR ze dne 17. dubna 2013, č. 116/2013 Sb. zveřejněným ve Sbírce zákonů ČR dne 8. 5. 2013, zrušena. Soud proto postupoval podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení ve výši odměny za 2 úkony právní služby dle § 7 citované vyhlášky z tarifní hodnoty 10.780,- Kč a to ve vztahu k úkonu spočívajícímu v převzetí zastoupení a dále úkonu spočívajícímu v podání žaloby, tak jak tyto úkony právní služby soud zjistil z obsahu spisu. Jiné účelně vynaložené náklady z obsahu spisu zjištěny nebyly a pokud jde o podání označené jako doplnění žaloby z 12. 6. 2013, které je svým obsahem omluvou neúčasti žalobce při jednání a doplněním důkazních návrhů, nelze jej považovat za další účelně vynaložený náklad, tj. úkon právní služby, za nějž by bylo možno náhradu přiznat, když doplňované důkazy byly žalobci známy již v době podání žaloby a tuto o ně opíral. Současně ve vztahu k úkonům právní služby, za které soud přiznal náhradu přiznal soud žalobci důsledně i právo na náhradu hotových výloh ve výši stanovené § 13 odst. 3 vyhlášky 177/1996 Sb. Žalovanému byla uložena povinnosti zaplatit náklady řízení k rukám právního zástupce žalobce dle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. v zákonné třídní lhůtě v souladu s ust. § 160 odst. 1 o.s.ř..

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

V Lounech dne 21. června 2013

JUDr. Eva Vyskočilová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Irena Zítková